

de fremsættes netop nu. Man har villet fortolke Fremsættelsen baade som en mod Ministeriet uvenlig, ja endog fjendtlig Handling og som et betydningsløst politisk Kunstgreb. Jeg vilde meget beklage, om det blev opfattet som en Uvenlighed mod Ministeriet, noget saadant er ikke tilsligtet fra vor Side. Men jeg skal nøjes med at sige, at Forslagene er ingen af Delene, hverken en Uvenlighed eller et Kunstgreb, det er den naturlige Fortsættelse af den Kurs, hvorpaa Partiet i lang Tid har ligget, og som Ministeriet jo kendte ved sin Dannelse, da det vel nok i nogen Grad dannedes i Tillid til, at der fra vor Side kunde ventes Støtte til en ikke uvæsentlig Del af det, Ministeriet ansaa for mest paakrævet, og denne Støtte fra vor Side vil Ministeriet heller ikke komme til at savne, for saa vidt der maatte kunne naas Enighed om Tankernes Udformning, hvilket jeg haaber og tror. Men vi tog i sin Tid et klart Forbehold overfor Erhvervskrisen, og vi fik jo senere, i Januar Maaned, en tydelig Erklæring fra Statsministeren om, at han var villig til en fordomsfri Overvejelse af de Spørgsmaal, som er os imellem paa dette Punkt. Der blev saa nedsat et Udvalg, hvis Sammensætning — det erkender jeg — ingenlunde helt igennem var egnet til at vække Tillid hos os. Dette Udvalgs Undersøgelser fortsættes stadig, og man har bebudet, at Betænkningen med Hensyn til Tekstilindustrien vil foreligge i Løbet af 14 Dage — 3 Uger. Hvis Undersøgelsen af de andre Industriers Forhold skal tage tilsvarende Tid, er det jo let at forudse, at man ikke vil naa at blive færdig med mange i Løbet af Aaret. Nu er imidlertid Formanden rejst udenlands paa nye Undersøgelser, og det hele faar jo derved en Karakter af — jeg havde nær sagt dræbende Grundighed, hvad der bevirker, at vi forvort Vedkommende har ment for to klare Tilfældes Vedkommende at maatte gøre Ende paa Ventetiden. Vi har under Hensyn til den bebudede Betænkning ikke i denne Omgang medtaget Tekstilindustrien, og vi mener hermed at være i Overensstemmelse med Industriens Ønsker. Man haaber indenfor denne stadig paa et Regeringsinitiativ i en nær Fremtid, og det har under hele denne Periode været vor Opfattelse, at vi ikke maatte komme paa tværs af selv en svag Mulighed for et saadant Initiativ, der jo ganske klart er det værdifuldeste for Industrien. Derfor har vi ventet, skønt det var meget vanskeligt at gøre det i en efter vor Opfattelse saa oplagt Situation. Derfor venter vi endnu med Tekstilen og

nogle andre mindre betydende Fag, men for de to fremdragnes Vedkommende har vi under Hensyn til hele Stillingen ment ikke at kunne vente længere. Sagen er nemlig den, at alle Importører og handlende her i Landet, som de fornuftige Mennesker de er, regner med, at det danske Samfund ikke i Længden vil staa med korslagte Arme og se paa, at tidligere livskraftige Erhverv blodtappes af Udlandet, men at man vil skride til et Værn herimod. Ud fra denne Betragtning finder der, efter hvad der er os forebragt, en Hamstringsindførsel Sted, hvad ogsaa de hastigt stigende Indførselstal synes at bekræfte. Ventetiden er derfor i høj Grad skæbnesvanger for de paagældende Erhverv. Vi har ikke turdet forlænge den og har derfor forelagt disse Lovforslag og givet deres Ikrafttrædelsesbestemmelse den valgte Form for at forhindre, at Forelæggelsen skulde give Anledning til fornyet Forøgelse af Indførselen.

⚡ Ogsaa med Hensyn til Dumpingforslaget er Forholdet jo det, at et saadant allerede i nogen Tid har foreligget til Overvejelse i Ministeriet for Industri, Handel og Søfart. Ogsaa her har vi ventet for ikke at foregribe noget Regeringsinitiativ, men vi er nu naaet til den Opfattelse, at et Initiativ fra vor Side maaske alligevel af mange Grunde er det rette i Øjeblikket. Med den gode Villie, vi er sikre paa, Regeringen har, og med den Evne til at handle hurtigt, som Venstreregeringer i tidligere lignende Situationer har vist sig i Besiddelse af, og først og sidst med den fordomsfrie Overvejelse og Villie til at lade sig overbevise af gode Argumenter, som Statsministeren har tilsagt os — med alt dette i Udsigt haaber vi, at disse Lovforslag fra Regeringens Side maa møde den samme gode Villie til at naa et Resultat, som vi fra vor Side har vist og viser med Hensyn til Nedskeringsforslagene. Dette siger jeg ikke, for at det skal forstaas som et Ønske fra vor Side om at sammenkoble disse Ting, thi dette Ønske har vi ikke. Regeringen og Partiet Venstre vil jo i den nuværende Stilling kunne finde en Støtte for en Gentagelse af det i 1922—23 skete, som de ikke den Gang havde, men som de har nu, nemlig Valgets tydelige Strømpil.

Vi haaber naturligvis paa, at disse Lovforslag ogsaa maa møde Velvillie fra anden Side her i Salen og i det andet høje Ting. De er ikke agitatorisk udformede, de er gaaet ned paa det lavest mulige, de er holdt fri for principielle Betragtninger, de har — navnlig de to specielle Lovforslag — Karakter af Kriseforslag. De forekom-